

TAN HAIRUDDIN & SATU LAGI

lwn.

BAYEH BELALAT

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, IPOH

ABDUL MALEK AHMAD H

[RAYUAN SIVIL NO. 12-4-89]

22 OGOS 1990

AKTA UNDANG-UNDANG SIVIL: Gantirugi - Akta Undang-undang Sivl 1956 - Samada plaintiff yang berumur lebih 55 tahun boleh kehilangan pendapatan masa depan.

PROSEDUR SIVIL: Rayuan di mana jumlah yang terlibat kurang dari RM10,000 - Akta Mahkamah Kehakiman 1964, s. 28(1).

TORT: Kecuaian - Gantirugi khas - Gantirugi am untuk kesakitan dan kesengsaraan dan kehilangan ameniti - Sama ada kehilangan pendapatan masa depan boleh dituntut jika plaintiff berumur lebih 55 tahun - Akta Undang-undang Sivl 1956, s. 28A(2)(c).

Responden B yang berumur 59 tahun, telah mendapat kecederaan semasa ia menjadi penumpang dalam sebuah bas kepunyaan perayu T. Perayu telah mengaku liabiliti seratus peratus sebelum perbicaraan dimulakan dan juga tidak menentang tuntutan gantirugi khas dari responden. Semasa perbicaraan di Mahkamah Sesyen, responden telah diberi award gantirugi am sebanyak RM24,000 untuk kesakitan dan kesengsaraan dan kehilangan ameniti dan RM7,560 untuk kehilangan pendapatan. Perayu telah merayu terhadap award bagi kehilangan pendapatan ini.

Walaupun jumlah yang terlibat kurang dari RM10,000 Mahkamah Tinggi telah membenarkan rayuan diteruskan memandangkan ada soal undang-undang yang berbangkit, sebagaimana diperuntukkan dalam seksyen 28(1) Akta Mahkamah Kehakiman 1964.

Diputuskan:

[1] Seksyen 28A(2)(c) Akta Undang-undang Sivl 1956 jelas menyatakan bahawa gantirugi kehilangan pendapatan masa depan tidak boleh diberi jika plaintiff telah berusia 55 tahun atau lebih pada masa ia mendapat kecederaan.

[2] Kes *Dirkje Pieterella Halma v. Mohd. Noor bin Baharom & Ors.* telah memutuskan bahawa pengiraan kehilangan pendapatan masa hadapan mesti bermula dari tarikh kecederaan, maka award Hakim Mahkamah Sesyen untuk kehilangan pendapatan sebelum bicara mestilah diketepikan.

[Rayuan dibenarkan.]

Kes yang dirujuk:

Dirkje Pieterella Halma v. Mohd. Noor bin Baharom & Ors. [1990] 1 CLJ (Rep) 99

Perundangan yang dirujuk:

Courts of Judicature Act 1964, s. 28(1)

Civil Law Act 1956, s. 28A(2)(c)

Bagi pihak Perayu-perayu/Defendan-defendan - Abdul Majid Mohd Yusof; T/n. Majid, Krishna, Menon & Lee

Bagi pihak Responden/Plaintiff - Darshan Singh Gill; T/n. Darshan Singh Gill & Co.

a**PENGHAKIMAN****Abdul Malek H:**

Dalam kes ini, perayu-perayu/defendan-defendan telah mengakui liabiliti seratus peratus sebelum perbicaraan dimulakan pada 20 Mac 1989 dan juga dengan persetujuan Hakim Kanan Mahkamah Sesyen Ipoh telah membuat award RM417 untuk Gantirugi Khas.

b

Sesudah dibicarakan, Hakim Kanan Mahkamah Seksyen Ipoh telah membuat award Gantirugi Khas selanjutnya sebanyak RM360 untuk perjalanan pergi balik ke dan dari rumah sakit untuk rawatan. Selain dari itu, beliau telah juga membuat award Gantirugi Am sebanyak RM24,000 untuk kesakitan dan kesengsaraan dan kehilangan ameniti untuk kependekan (RM20,000) dan luka-luka kecil (RM4,000) dan sebanyak RM7,560 untuk kehilangan pendapatan.

c

Rayuan telah dibuat terhadap kedua-dua award Gantirugi Am tetapi pada tarikh bicara rayuan, peguam perayu-perayu/defendan-defendan telah menarik balik rayuan mengenai kesakitan dan kesengsaraan dan kehilangan ameniti. Oleh itu, hujah-hujah hanya telah diberi mengenai award kehilangan pendapatan sahaja.

d

Oleh kerana jumlah yang terlibat (RM7,560) adalah kurang daripada RM10,000, saya telah membenarkan rayuan diteruskan memandangkan peruntukan seksyen 28(1) Akta Mahkamah Kehakiman 1964, yang melarang rayuan dibuat jika jumlah yang dipertikaikan kurang daripada RM10,000 melainkan atas soal undang-undang, sebab pendapat saya ialah perkara ini adalah mengenai soal undang-undang.

e

Peguam yang bijaksana bagi pihak perayu-perayu/defendan-defendan telah membawa perhatian saya kepada peruntukan seksyen 28A(2)(c) Akta Undang-undang Sivil 1956 yang bermaksud bahawa tiada gantirugi kehilangan pendapatan masa hadapan boleh diberi di mana plaintif telah berusia 55 tahun pada masa beliau mendapat kecederaan yang berkenaan. Peguam tersebut juga telah merujuk kepada kes *Dirkje Pieternella Halma v. Mohd. Noor bin Baharom & Ors.* [1990] 1 CLJ (Rep) 99 di mana Mahkamah Agung telah menyarankan bahawa sejak pindaan yang berkaitan dibuat kepada Akta Undang-undang Sivil 1956 pada 1 Oktober 1984, tiada perbezaan boleh dibuat mengenai kehilangan pendapatan sebelum bicara dan selepas bicara dan komputasi kehilangan pendapatan masa hadapan hendaklah bermula dari masa plaintif mendapat kecederaan.

f

Peguam yang arif bagi pihak responden/plaintif pula telah menyatakan bahawa award RM7,560 ialah hanya untuk kehilangan pendapatan sebelum bicara dan keputusan yang telah dibuat adalah betul oleh kerana kehilangan pendapatan masa hadapan hanya patut bermula pada tarikh bicara dan bukan dari tarikh kecederaan. Tambah pula, beliau telah berhujah bahawa keputusan Mahkamah Seksyen telah dibuat sebelum keputusan Mahkamah Agung.

g

Saya penuh bersimpati dengan responden/plaintif iaitu seorang orang asli yang telah mendapat kecederaan semasa ia menjadi penumpang dalam sebuah bas kepunyaan pihak perayu-perayu/defendan-defendan pada 13 Ogos 1985 tetapi pada tarikh itu beliau telahpun berusia 59 tahun. Pendapat saya ialah seksyen 28A(2)(c) Akta Undang-undang Sivil 1956 jelas bahawa seseorang yang berusia 55 tahun atau lebih pada masa mengalami kecederaan tidak boleh diawardkan apa-apa gantirugi untuk kehilangan pendapatan masa hadapan. Tarikh yang penting dalam peruntukan tersebut ialah tarikh kecederaan dialami dan pada tarikh itu responden/plaintif sudah berusia lebih dari 55 tahun. Oleh kerana kes *Dirkje Pieternella Halma v. Mohd. Noor bin Baharom & Ors.* (*supra*) telah memutuskan bahawa komputasi kehilangan pendapatan masa hadapan mesti bermula dari tarikh kecederaan, maka award Hakim Kanan Mahkamah Sesyen Ipoh untuk kehilangan pendapatan sebelum bicara mestilah diketepikan.

i

Dengan demikian, rayuan telah dibenarkan mengenai award RM7,560 untuk kehilangan pendapatan tetapi oleh kerana ini melibatkan perkara tafsiran, saya telah memerintahkan bahawa tiap-tiap pihak menanggung kos sendiri dalam rayuan ini.

Also found at [1990] 2 CLJ 775

a

b

c

d

e

f

g

h

i